

Sygn. akt I CSK 1425/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z wniosku P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
z udziałem M. Ć., T. K., M. K., M. Z., I. M. i R. M.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 grudnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt III Ca 1118/20,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Na wiosek M. Z. i M. K. Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z 21 października 2020 r. ustanowił na nieruchomości położonej w G., stanowiącej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym [...], dla której prowadzona jest księga wieczysta [...], na rzecz uczestnika P. spółki z o.o. w W. odpłatną i nieograniczoną w czasie służebność przesyłu, ustalając, iż służebność ta będzie wykonywana na obszarze o powierzchni 239 m² zaznaczonym kolorem brązowym na mapie przez biegłego sądowego w zakresie geodezji T. R., znajdującej się na karcie 395 akt niniejszej sprawy (pkt 1); ustanowił na nieruchomości położonej w G., stanowiącej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym [...]1, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Gdyni prowadzona jest księga wieczysta [...]1, stanowiącej aktualnie własność uczestnika postępowania T. K., na rzecz uczestnika P. spółki z o.o. w W. odpłatną i nieograniczoną w czasie służebność przesyłu, ustalając,

iż służebność ta będzie wykonywana na obszarze o powierzchni 210 m² zaznaczonym kolorem brązowym na mapie do celów sądowych sporządzonej przez biegłego sądowego w zakresie geodezji T. R., znajdującej się na karcie 395 akt niniejszej sprawy (pkt 2); zasądził tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, o której mowa w punkcie 1. niniejszego orzeczenia od wnioskodawcy P. spółki z o.o. w W. na rzecz uczestników M. Z. i M. K. solidarnie kwotę 22 677 zł (pkt 3); zasądził tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, o której mowa w punkcie 2. niniejszego orzeczenia od wnioskodawcy P. spółki z o.o. w W. na rzecz uczestnika T. K. kwotę 19 926 zł (pkt 4); uczynił integralną częścią niniejszego orzeczenia mapę do celów sądowych sporządzoną przez biegłego sądowego w zakresie geodezji T. R., znajdującą się na karcie 395 akt niniejszej sprawy (pkt 5); oddalił wnioski stron w pozostałym zakresie (pkt 6) i rozstrzygnął o kosztach postępowania (pkt 7-8).

Postanowieniem z 21 kwietnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił apelację wnioskodawcy.

Od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku skargę kasacyjną wywiódł wnioskodawca. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołał się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji w sprawach cywilnych. Uzupełnia system środków zaskarżenia w modelu dwuinstancyjnego postępowania sądowego (por. art. 176 Konstytucji RP). Skarga kasacyjna stanowi zatem nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy nie może leżeć wyłącznie w interesie skarżącego, lecz musi być uzasadnione ważnymi kategoriami interesu publicznego, w tym potrzebą zapewnienia jednolitej wykładni i stosowania prawa, skoro konstytucyjnym obowiązkiem Sądu Najwyższego jest sprawowanie nadzoru nad działalnością sądów powszechnych i wojskowych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji RP). Wyłącznie podstawą oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są wskazane we wniosku o jej przyjęcie przyczyny kasacyjne wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z przepisami prawa, których wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce, gdy zarzucane uchybienia mają kwalifikowany charakter i są widoczne *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy (por. postanowienia SN z: 17 października 2001 r., I PKN 157/01; 21 lutego 2008 r., II UK 307/07; 1 marca 2013 r., I CSK 491/12; 2 czerwca 2016 r., III CSK 113/16; 23 czerwca 2017 r., II CSK 41/17; 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18; 15 kwietnia 2021 r., IV CSK 617/20).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że została wykazana przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Po pierwsze, wbrew twierdzeniom wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zaskarżone orzeczenie określa zakres terytorialny służebności przesylu, co wynika z mapy dołączonej do opinii biegłego z zakresu geodezji (k. 395). Mapa stanowi zaś integralną część zaskarżonego orzeczenia. Pas gruntu został więc oznaczony w zaskarżonym postanowieniu, zgodnie z opinią biegłego, na mapie wprowadzonej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (por. postanowienie SN z 11 czerwca 2015 r., V CSK 468/14).

Po drugie, Sąd Okręgowy wyjaśnił, że opinia biegłego jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla terenu, na którym znajdują się działki uczestników postępowania. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

[as]